

ERASMUS EXPERIENCE by Sara

SOFIA

Moje ime je Sara Konta i studentica sam druge godine diplomskog studija geodezije na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Zimski semestar akademske godine 2014./2015. provela sam na Geodetskom fakultetu u Sofiji. Sofija je glavni grad Bugarske, zemlje na jugoistoku Europe koja je površinom, a i brojem stanovnika, dvostruko veća od Hrvatske. Zašto baš Bugarska? To je pitanje koje je uslijedilo nakon što bih spomenula da ću ići. Budući da sam već završila prvu godinu diplomskog studija, sljedeća godina bi trebala biti posljednja godina mog studiranja i nisam htjela obnavljati godinu zbog studentskog boravka bilo gdje u inozemstvu. Zato sam prema informacijama koje mi je dala Erasmus koordinatorka na našem fakultetu proučila studentske programe fakulteta koji surađuju s Geodetskim fakultetom u Zagrebu. Po tim programima zaključila sam da najbližnje predmete onima na fakultetu u Zagrebu ima Sveučilište arhitekture, strojarstva i geodezije u Sofiji. Još kad sam vidjela da se ti predmeti mogu slušati na engleskom jeziku, nije više bilo nedoumica. Moj prvi izbor bio je Geodetski fakultet u Sofiji. Nakon što sam na prvim rezultatima natječaja pored svog imena ugledala "Sofija-BG" u glavi je uslijedio niz pitanja. Ni sama nisam mnogo znala o Bugarskoj – jeziku, kulturi, običajima, povijesti. Nakon što sam pročitala osnovne informacije o geografskom položaju Bugarske, povijesti, jeziku i kulturi htjela sam znati kakva su iskustva studenata iz Hrvatske koji su prije bili u Sofiji na studentskom boravku. I moram reći da ono što sam pročitala na internetu nije zvučalo nimalo primamljivo. Studenti su se najviše žalili na studentske domove i higijenu. Nakon što sam pročitala članak do kraja i vidjela sve priložene fotografije, budući da dolazim iz Bosne i Hercegovine, pomislila sam: „Pa ne može biti gore od Bosne.“

Sredinom rujna počinjala je nova akademska godina u Bugarskoj, pa sam se tako i ja spremala na put. Do Sofije sam putovala autobusom iz Zagreba. To je bila jedina prihvatljiva opcija budući da je let avionom preskup, a vožnja vlakom preopasna. U 23 sata na kolodvor je stigao autobus koji inače vozi svakodnevno na liniji Italija – Bugarska. Nepoznati ljudi, nepoznat jezik. Koliko god sam čitala da je bugarski jezik jako sličan hrvatskom ipak nije bio dovoljno sličan da bih mogla razumjeti. U Sofiju sam stigla u prijepodnevni satima, nakon otprilike 13 sati vožnje. Sam ulaz u grad me iznenadio. Stara uska cesta, ruševne kuće, velika napuštene polja s puno smeća. I tad sam pomislila: „Ovo je gore od Bosne.“ Međutim u gradu je situacija ipak drugačija. Sofija je površinom i brojem stanovnika dvostruko veća od Zagreba. Smještena je u podnožju planine Vitoše. Široke ulice, gust promet, stari tramvaji i autobusi. Za mene je Sofija bila grad s mnogo obilježja komunizma – široke ulice, velike zgrade kao u Rusiji. Nakon putovanja javnim prijevozom za koji karta košta jedan lev ili 4 kune stigla sam u Studentski grad. Osim već spomenutih starih tramvaja i autobusa, Sofija ima i dvije podzemne željezničke linije koje su nove i lijepe. Studentski je grad zapravo naselje smješteno na jugu Sofije koje je potpuno prilagođeno studentima. Veliki broj trgovina, noćnih klubova, parkova, zabavnih centara otvoreno je 0 – 24 sata. Naselje je povezano s centrom grada autobusnim linijama. U Sofiji je život studenata u studentskim domovima organiziran nešto drugačije nego u Zagrebu. To je grad sa 16 sveučilišta. Svako od sveučilišta, ovisno o broju studenata, u Studentskom gradu posjeduje određen broj blokova zgrada za stanovanje. Tako sam i ja kao studentica UACEG-a (Universitet po Arhitektura, Stoitelstvo i Geodezija) bila smještena u bloku 35. Moram priznati da to i nije bila najljepša zgrada koju sam u životu vidjela. A takvo je stanje bilo u samoj zgradi i u sobi. Sobe su u znatno lošijem stanju nego one studentskih domova u Zagrebu. Iznenađenje je bilo u tako staroj zgradi i

još studentskom vidjeti lift. Ja sam sobu dijelila s kolegicom iz Turske koje je također studirala geodeziju. Inače je takva soba predviđena za tri studenta. Mjesečna cijena koju smo plaćale za sobu kao Erasmus studentice bila je dvostruko veća nego za bugarske studente i iznosila je 105 leva, što je negdje oko 420 kn.

Prvi odlazak na fakultet sveo se na rješavanje dokumentacije: prijava u međunarodnu referadu, ispunjavanje indeksa na ćirilici, upis predmeta, izrada studentskog pokaziva za javni prijevoz. Studenti u Sofiji za cijeli sustav javnog prijevoza mjesečno plaćaju 22 leva ili 88 kuna.

Budući da smo moja cimerica i ja bile jedine Erasmus studentice na Geodetskom fakultetu u Sofiji koje slušaju predavanja na engleskom jeziku, nismo imale klasična predavanja nego konzultacije u dogovoreno vrijeme. Većina predmeta nosi mali broj ECTS bodova, tako da sam za zadovoljavanje uvjeta od 30 bodova za jedan semestar trebala upisati 8 predmeta. No moram reći da su profesori bili jako razumni, strpljivi i spremni pomoći. Nastava na Fakultetu je organizirana slično kao na Geodetskom fakultetu u Zagrebu s nešto više praktičnog rada i boravka na terenu. Nema elektroničke predaje projekata, zadaća ili prijave ispita nego studenti sve osobno obavljaju u dogovoru s predmetnim profesorima. Ocjene slijede ljestvicu od 1 do 6. Sveučilište je za Erasmus studente organiziralo i besplatne tečajeve bugarskog jezika i u sklopu toga tjedne posjete kulturnim znamenitostima Bugarske. Moram reći da profesorica koja je meni predavala Bugarski jezik nije poznavala engleski jezik i obraćala se studentima samo na bugarskom. Kako mi je jezik ulazio u uho, počela sam shvaćati da je zapravo jako sličan hrvatskom jeziku. Već sam nakon nekoliko tjedana mogla dosta toga razumjeti i počela sam prisustvovati računalnim vježbama iz geoinformatike na bugarskom jeziku.

Bugarska je zemlja koja graniči s Grčkom, Turskom, Makedonijom, Srbijom i Rumunjskom. I putovanja u te susjedne zemlje su jeftina, pa sam i ja među ostalim studentima, zbog ne previše obaveza na fakultetu, iskoristila tu priliku.

Što se tiče menze i prehrane studenata, ne postoji ikšica. Postoje kantine na fakultetima i u Studentskom gradu gdje se može pojesti kompletan obrok za 6 kuna. Ali ni jesti u restoranu nije strano za studente budući da su cijene u restoranima povoljne, pogotovo onih u Studentskom gradu.

Bugari su bili jako ljubazni domaćini, od profesora, mojih kolega na fakultetu do spremaćica u studentskom domu. Nisam imala neugodnih iskustava, osim činjenice da je Bugarska za mene bila jedan potpuno drugačiji svijet. Jednostavno Bugarska, zemlja članica Europske unije od 2007. godine, nije ono što smo naviknuli vidjeti u zemljama Zapadne Europe. Ali nakon pet mjeseci boravka u Sofiji zaključila sam da je, bez obzira na sve nedostatke, Sofija grad sa šarmom koji je nemoguće naći bilo gdje u Europi. Nakon nekog vremena naviknula sam se na sobu, tuš usred kupaonice, ćirilicu, na sam grad, ali ono što je najsmješnije i na što bi se rijetko tko mogao naviknuti, pa tako i ja, je odgovaranje glavom – kimanje znači 'ne', a odmahivanje 'da', što je suprotno nego kod nas. Možda svoje iskustvo ne bih ponovila, ali ga sigurno ne bih mijenjala. Svima onima koji su siti putovanja kroz gradove koji su nalik jedan drugom, a željni su nečeg novog i pomalo divljeg, preporučila bih Sofiju kao novu destinaciju.

- Sara Konta